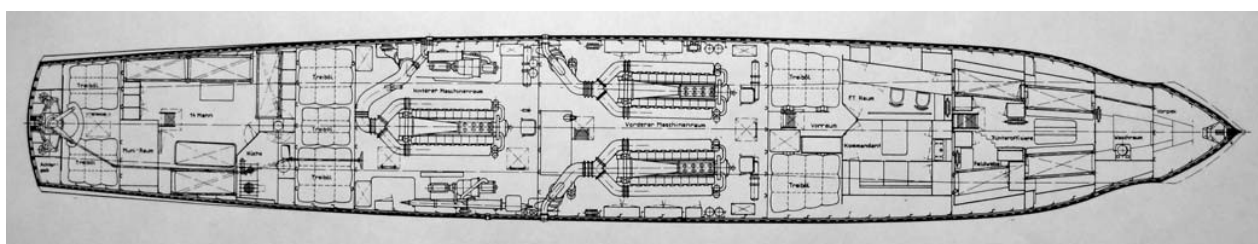
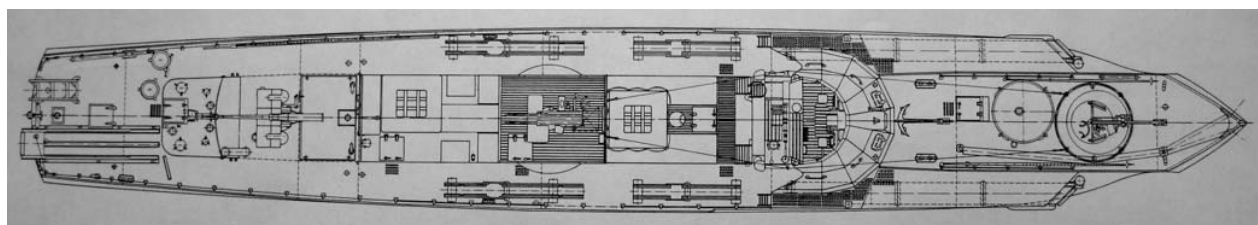
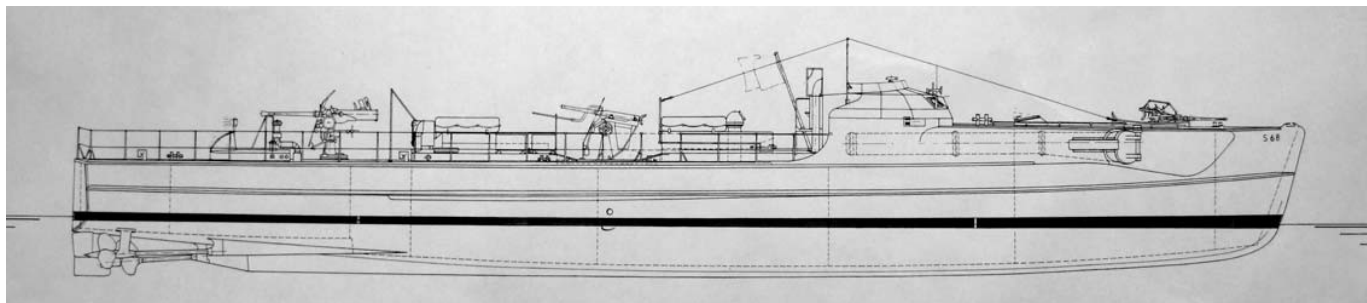

Torpedobådene i Lunkebugten (MTB-1 til 4)

Motortorpedobådene, hvoraf de første tre blev fundet af Delfinen i 1995-98, er tyske "Schnellboote" af typen "S 68" som beskrevet her til højre.

De lå ved værftet i Gl. Hestehauge for færdigudrustning med bl.a. maskingeværer, som derfor ikke var med, da de blev sænket.

Her i januar 2009 kender vi positionen på 4 af de 8 MTB'er, der skulle være ialt. Der er også pålidelige beretninger om en 5., som skulle være helt nedsprængt, og vedholdende rygter om en 6. i fin stand.

Alle 4 MTB-vrag ligger inden for et lille område (under 1 kvadratkilometer) i Lunkebugten på 9-12 meters dybde. De er velegnede for begyndere pga. den lave vanddybde og det beskyttede farvand, hvor der også kun sjældent er strøm af betydning. Den manglende strøm betyder til gengæld også, at bunden er af meget let slam, som hvirvles op ved den mindste påvirkning og ikke bliver skyllet væk igen.

FR. LÜRSEN WERFT

Bremen-Vegesack

Schnellboot „S 68“

Baujahr 1940/44

Länge über alles	34,94 m
Größte Breite	5,10 m
Tiefgang	1,45 m
Seitenhöhe	2,90 m
Einsatzverdrängung	115,00 t
Geschwindigkeit	39,50 kn

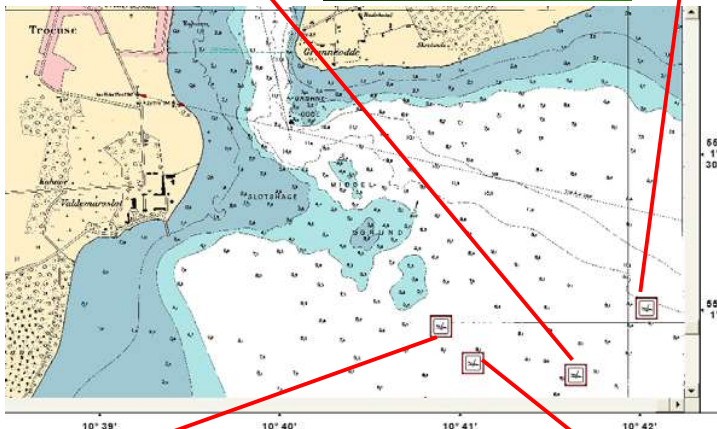
MTB-1 (55°00'790 N, 010°41'641 E)
 Står ret op på bunden og var oprindeligt næsten helt intakt. Den er nu temmelig afpillet, og dele af den er bjærget til brug ved restaurering af en tilsvarende båd i England.

Panserkalot set indefra

MTB-2 (55°01'012 N, 010°42'056 E)
 Står med agterenden godt begravet i Lunkebugtens dynd, så stævnen peger ca. 15° opad.

Udkigs-rude med panser-skodde

Luge med ulk

MTB-3 (55°00'956 N, 010°40'959 E)
 Torpedorørene har været sprængt af i mange år, og lå ved siden af vraket. Det bagbords forsvandt i 2008 - samtidig med der blev bjærget dele af 1'eren.

Torpedo-affyrimmekanisme

MTB-4 (55°00'810 N, 010°41'133 E)
 De forreste 2/5 (fra lige agten for broen) ligger intakt med kraftig hældning til stb. Resten er nedsprængt, så dele som f.eks. udstødningsmanifolderne fra motorerne ligger flot til skue på bunden agten for broen.

*Torpedorørene:
 Indersiden med sønelliker*

- forenden med lukkemekanisme

- og her med dykker

Historie

Bådene sænkes:

Lars-Erik S. Larsen fra Delfinen har været nede og grave lidt i arkiverne på Svendborg Bibliotek. Han har fundet følgende fra "Sydfyns Social-Demokrat", den 8. maj 1945:

Tyskerne sænkede 8 hurtigbaade i Lunkebugten sidste nat

Søndag aften i timerne lige før midnat hørtes der over Sydfyn og Øerne dumpe detonationer der tilkendegav, at noget skete i de nærmeste farvande, man hvad det var,

kunde man ikke regne ud, eftersom det jo ikke kunde være de kendte drøn af bomber. Da frihedskæmperne, som andet steds omtalt, var i højeste beredskab, blev detonationerne straks sat i forbindelse hermed.

Det kan nu fastslås som en kendsgerning at det var tyskerne der har sænket deres hurtigbåde i løbet af de første nattetimer. Det vides at 12 af de hurtigbåde, der var stationerede ved Gl. Hestehauge er gået til søs, så vidt vides til Lunkebugten, men kun 4 af dem er kommet hjem igen. Derefter må man gå ud fra at de 8 hurtigbåde er sænkede af deres besætning. Besætningerne er antageligt gået i land med resterende hurtigbåde.

Sådanne aktioner kendes fra andre danske byer, hvor tyskerne har ødelagt deres materiel eller sænket det til havets bund. Hvorvidt disse ødelæggelser falder i tråd med kapitulations-betingelserne, skal vi ikke kunne sige bestemt. Det kan endnu ikke siges hvornår tyskerne begynder at rykke ud af Svendborg, eller hvornår de vil forlade Langeland og andre steder på Sydfyn og Øerne, men der vil ikke fra dansk side blive ydet assistance for at komme bort. De biler og køretøjer de selv har køreklar får de lov at beholde, men frihedskæmperne har efter aftale overtaget alle de køretøjer der ikke kan køre det vil sige bl.a. hele den park af molesterede biler der er opmagasineret på Viebæltet - hidhørende fra Østfronten. Ligeledes vil alle køretøjer, der nu er til reparation, og som endnu ikke er bragt i køreklar stand, blive overtaget af danskerne.

Det menes, at tyskerne ad landevejen må begive sig til fods, eller de med hvad de har køretøjer se at komme frem til grænsen. Om der gives dem mulighed for at sejle herfra, kan ikke siges.

Bådene bliver fundet:

Fra "Fyns Amts Avis" 29/8 1995 med overskriften "Dykkere jubler over tysk vrage":

Værftet i Gl. Hestehauge byggede en ukendt antal Scheibote til den tyske krigsmarine. Værftet var i løbet af besættelsen udsat for flere sabotager fra modstandsbevægelsen og blev efter krigen konfiskeret af den danske stat.

Sportdykkerklubben Delfinen i Svendborg har fået sit eget vrage. Og selv om det hverken er eventyrligt mystisk eller gemmer på værdifulde skatte, så er det bare lykken. Formand Alan Olsen røber dog ikke den nøjagtige position, for så er der bare 100 andre dykkere, der skal ud og rode i det, som han siger. Men han oplyser, at vraget er en tysk motortorpedobåd fra 2. verdenskrig og ligger et sted i Lunkebugten. - Det er et intakt, men helt tomt skib. Der er hverken kanoner eller elektriske installationer ombord, understreger han. Hans teori er, at fartøjet i krigens aller sidste dage er sænket af tyskerne selv. Abekin og Rasmussens værft i Gl. Hestehauge byggede et ukendt antal af disse Schnellboote til den tyske krigsmarine.

Ingen kendte det

I løbet af krigen blev flere af dem skudt i sønk af allierede flyvere, som nøjagtigt plottede positionerne ind. Efter befrielsen kunne de danske farvandsmyndigheder finde vrage og sprænge dem bort. Det skete også i Lunkebugten og andre steder.

- Når dette vrage har overlevet, skyldes det nok, at ingen har haft kendskab til det, fordi tyskerne selv har sænket det i ly af natten, siger Alan Olsen.

Der kan være tale om en nybygning, som tyskerne ikke har ønsket skulle falde i sejrherrenes hænder, da de var klar over, at Hitlers tredje rige snart ville synke i grus.

Alan Olsen har jagtet vraget i fire-fem år. Fiskere havde antydnet, at deres trawl hang fast i noget, men da det ikke er tilladt at fiske med den slags i området, var de ikke meget for at rykke ud med nærmere oplysninger. Lidt efter lidt lykkedes det, og da Alan Olsen for en måned siden sejlede på Lunkebugten, stod aftegningen af et vrage pludselig klart på klubbådens ekkolod.

- Det var bare herligt. Det 38 meter lange skib ligger på 10 meter vand og står godt begravet i muddet til langt op ad fribordet. Der er langt til sejlronden til Svendborg, og det er således ikke til gene for skibstrafikken, mener Alan Olsen.

Han kalder det lykken med sådant et vrage for klubben:

- Dybden er behagelige at dykke på, og vi kan være længe dernede. Vraget egner sig fortrinsmæssigt til at træne nybegyndere i at gå ned til den slags.

Der er flere

Han mener, at der i og omkring Lunkebugten ligger yderligere seks-syv vrage, som ikke er nærmere lokaliseret eller registreret.

- Det ville være herligt en dag at finde et rigtigt gammel sejlskib. Med den skibstrafik, der har været til Svendborg, må der en dag kunne findes noget rigtigt interessant, mener Alan Olsen.

Han siger, at der muligvis også ligger et bombeby et sted i området. Han vil gerne høre fra folk, der ved noget eller har hørt noget om eventuelle vrage i farvandet mellem Tåsinge og Thursø.

Alan Olsen er selv en erfaren dykker og sidder i Dansk Sports Dykkerforbunds hovedbestyrelse:

- Sporten er inde i en eksplosiv udvikling. Det gælder om at holde orden i rækkerne. Mange drømmer jo om at finde den helt store skat, men der findes regler, der siger, at værdifulde ting skal afleveres til et museum, hvis der er tale om gamle skibe. Nye skibe må man ikke bare ribbe, men desværre sker det efter et forlis. Man kan få en såkaldt sovenier til ladelse fra Farvandsdirektoratet, så man må tage ting op fra vrage, men den gælder kun for fartøjer, som er registrerede, fortæller Alan Olsen.